

Indhold

Det Gamle Testamente

I begyndelsen 10

Noas ark 22

Abraham 34

Josef og drømmen 46

Moses og
kongen 58

Modige Josva 70

Dauids sang 82

Jonas og hvalen 94

Daniel og løverne 106

Nehemias beder 118

Det Nye Testamente

Jesusbarnet 132

Jesus vokser op 144

Jesus og hans venner 156

Hullet i taget 168

Stormen
på søen 180

Den gode samaritaner 192

Det mistede får 204

Fadervor 216

Næsten forbi 228

Gode nyheder 240

Navne- og stikordsregister 240

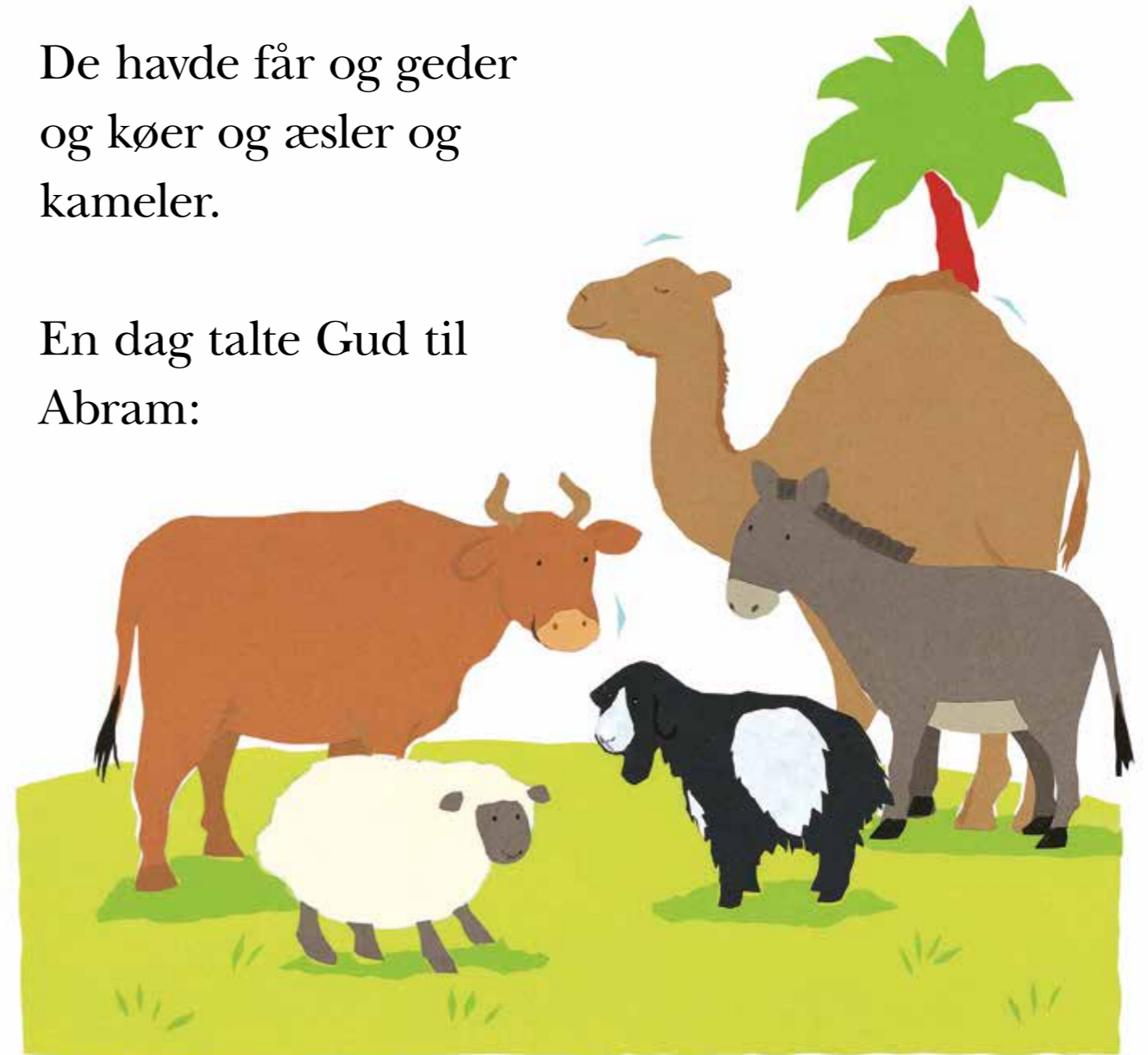
Abraham

For længe siden levede en mand, som hed Abram. Hans familie var meget rig.

De havde får og geder og køer og æsler og kameler.

En dag talte Gud til Abram:

»Abram, du skal rejse væk fra din fars gård til et nyt land.

Jeg har udvalgt dig til at blive stamfar til et stort folk. Hele verden skal velsignes gennem dig og din familie.«

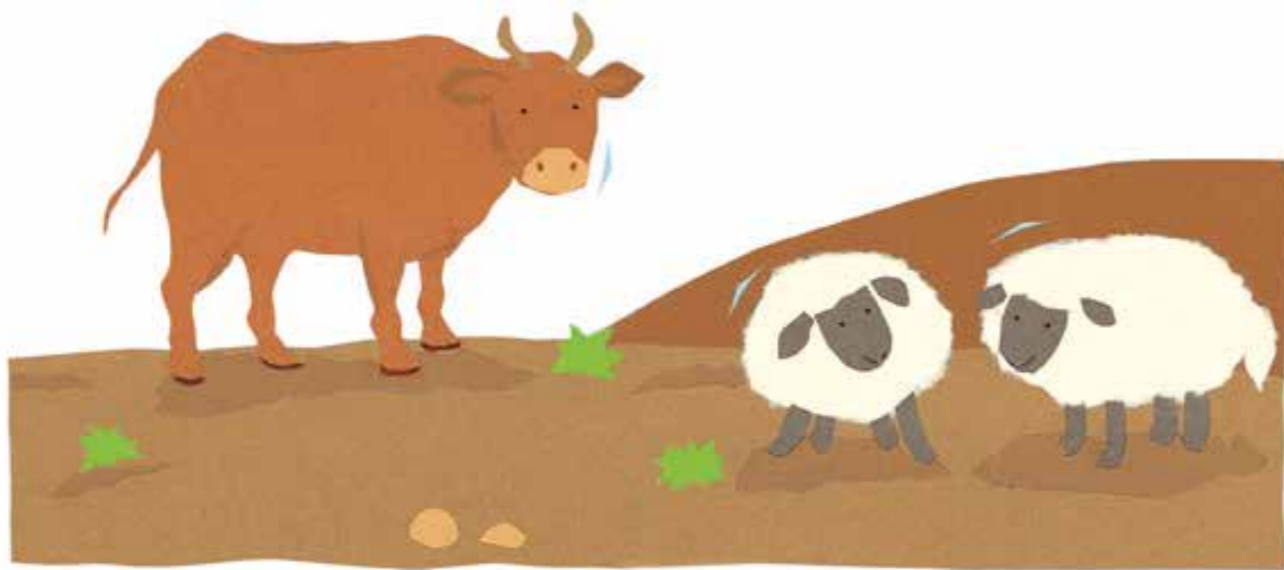

Abram stolede på Gud. Derfor tog han af sted sammen med sin kone Saraj, sin familie og alle sine dyr.

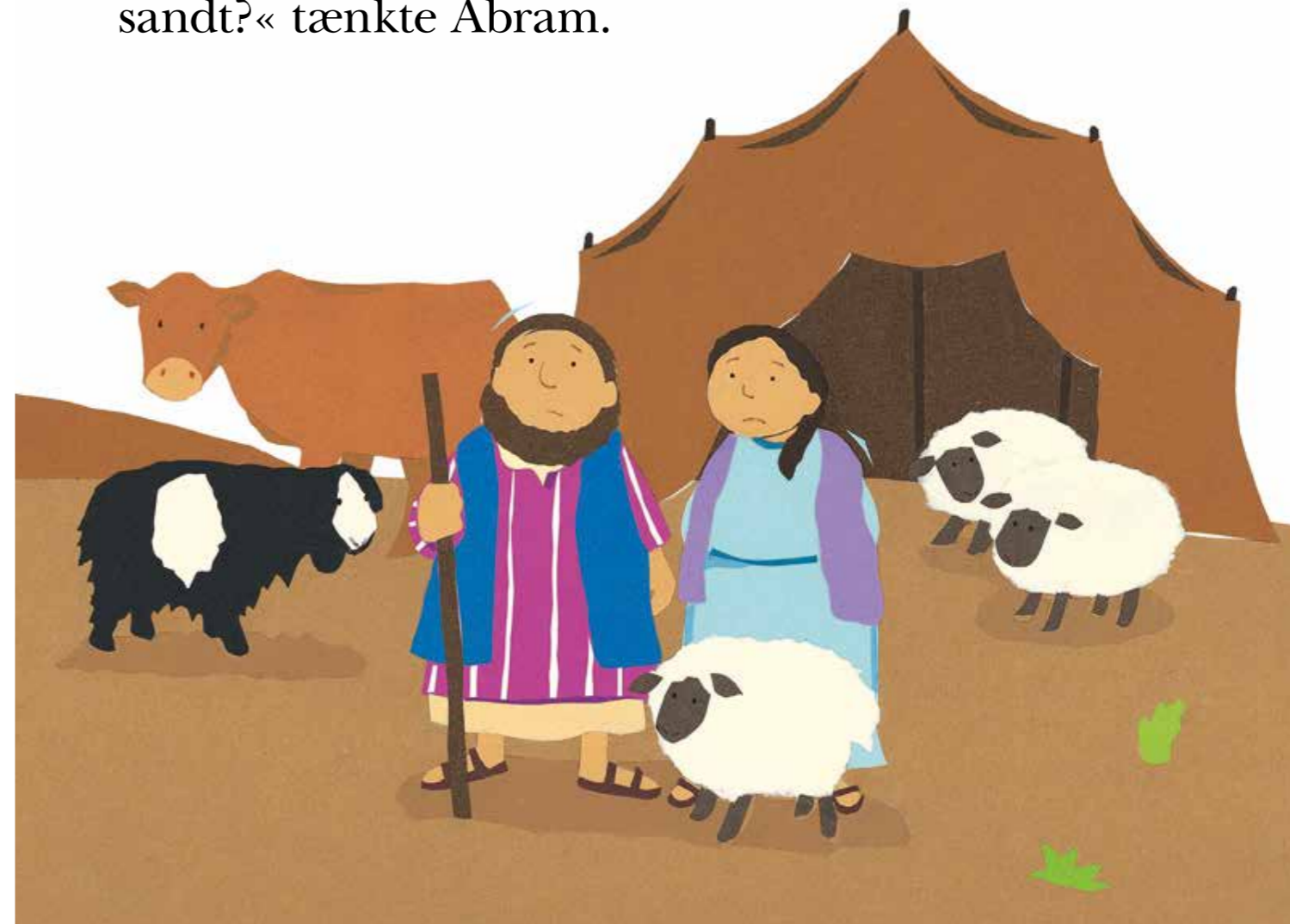
De kom til landet, Kana'an.
»Her skal du bo,« sagde Gud.

Det var et godt land,
men Abram skulle finde græs
til sine dyr.

De måtte flytte fra sted til sted.
Livet var tit hårdt, så en gang
imellem var de kede af det.

»Mon det, Gud sagde til mig, er
sandt?« tænkte Abram.

En mørk nat talte Gud til Abram igen.
Gud sagde: » Se på stjernerne oppe på
himlen. Dem kan du ikke tælle. Du skal
blive stamfar til så mange mennesker, at
du ikke kan tælle dem.«

Abram troede, at Gud talte sandt.

Gud sagde: »Jeg vil give dig og Saraj
nye navne.

Du skal hedde Abraham.

Og din kone skal hedde Sara.«

Der gik mange år. Men Abraham og Sara havde stadig ingen børn.

Abraham sukke. »Kan jeg stadig stole på det, Gud har sagt? Vil det mon ske?« sagde Abraham.

Sara kiggede på andre folks børn og sukke. Hun sagde: »Jeg synes, at det er svært at tro på det, Gud har sagt.«

Men så til sidst fik Sara og Abraham en lille dreng. De kaldte ham Isak.

»Gud har gjort mig så glad, at jeg kan le igen,« sagde Sara. Og hun stolede på, at hun en dag skulle blive stammor til mange mennesker.

»Nu kan vi være glade,« sagde Abraham. »Nu ved vi, at det, Gud siger, er sandt.«

Han var sikker på, at han en dag skulle blive stamfar til mange, mange mennesker.

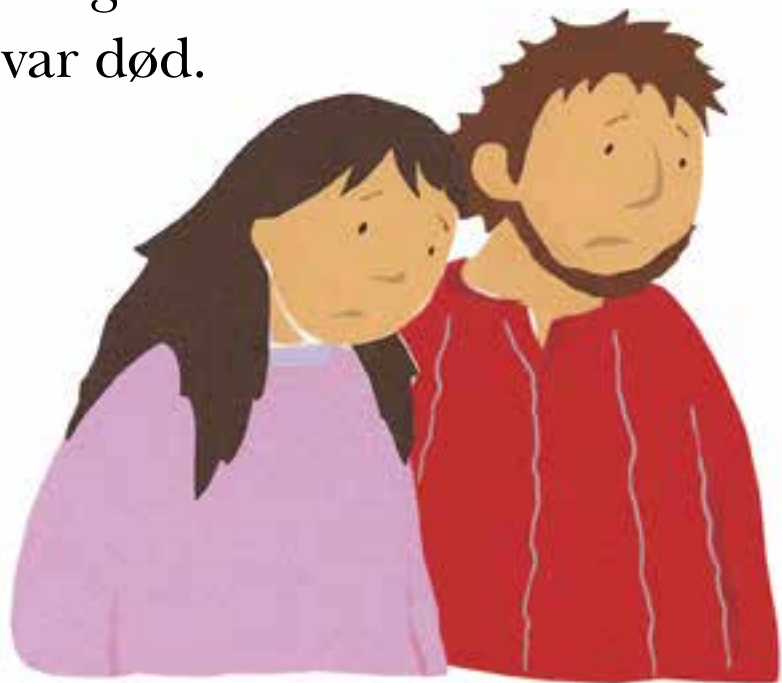

Gode nyheder

Det var sabbatsdag, den ugedag, som også var hviledag. Jesu venner var meget kede af det, fordi Jesus var død.

»Vi bliver nødt til at gemme os,« sagde de til hinanden. »Måske kommer de også efter os, fordi vi var venner med Jesus.«

»Men vi vil først gå ud til graven igen for at sige rigtigt farvel,« sagde kvinderne.

Meget tidligt næste morgen gik kvinderne ud til graven. De fik en stor overraskelse. Graven var åben.

Inde i graven var der to engle i hvide klæder. »Jesus er ikke her, han lever,« sagde englene.

De løb af sted for at fortælle det til de andre. Men ingen ville tro på dem.

Den samme aften var to af Jesu venner på vej hjem fra Jerusalem. En anden mand kom og fulgtes med dem. Mens de gik, talte de om Jesus.

»Bliv her hos os i nat,« sagde de to venner til manden, da de nåede hjem.

Da de skulle til at spise, bad manden en bøn og brækkede brødet i stykker for at dele det ud.

De to venner gispede. Det var Jesus! Nu kunne de genkende ham. Men så lige pludselig var han væk igen.

